

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010603
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Schweitzerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2314010603.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Schweitzerovej a prísediacich R. D. R. Z. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.04.2016 takto

r o z h o d o l :

obžalovaná L. Ď., E.. F., O.. XX.XX.XXXX X. Š., bytom F., Y.. Š. XXX/XX, okres Galanta, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov od 22.11.2013,

je v i n n á , ž e

ako matka maloletej P.. Ď., O.. XX.XX.XXXX v období od septembra 2006 do 21.11.2013 v meste F., O. H. Y.. Š., v priestoroch bytu číslo XXX/XX, túto fyzicky napádala tým spôsobom, že ju udierala rukami, remeňom, varechou, prípadne tým, čo sa jej dostalo do ruky, do oblasti celého tela, neustále ju ponižovala oplzlými nadávkami, opakovane ju napádala a oslovovala vulgárnymi výrazmi, v dôsledku čoho maloletá chodila do školy neupravená, uplakaná, rozrušená, nepripravená na vyučovanie, svojím agresívnym, bezcitným a hrubým správaním vyvolala v maloletej neustály strach, úzkosť, napätie ako aj nenávisť, čo spôsobovalo u maloletej P.. Ď., O.. XX.XX.XXXX dlhoročne psychické utrpenie a zníženie kvalitu života,

t e d a

týrала blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu stresu, spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l a

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Za to sa jej
u k l a d á :

Podľa § 208 ods. 2/ Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3/ Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7(sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov U.. X. U., T. Y., E. I., L. U., U.. C. Y., U. F., U. I., U.. U. M.Á., W. F., T. F., R. B., P. Ď., K. U.. X. O., U.. U. P., U.. K. U., prečítaním a prehratím videozáznamu o výsluchu U.. Z. Ď., U.. P. Ď. a prečítaním ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaná L. Ď. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku. Vypovedala, že všetko, čo sa jej kladie za vinu je vymyslené, nič sa nezakladá na pravde a je navodené zo strany jej matky. Keď bola ešte slobodná jej prísahala, že jej zo života urobí peklo. To, že ju dcéra P. klamala a správala sa neúctivo, bola prácou jej matky. Ona sa o domácnosť riadne starala. Dcéru taktiež riadna vystrojila do školy, navyše jej kázala si nosiť hrebeň, aby sa mohla učesať, keď si dá dolu čiapku. Chcela od dcéry len to, aby zo školy najprv prišla domov, aby sa naučila a potom mohla robiť, čo chcela. Najprv s dcérou sa začal učiť manžel, ale nemal trpezlivosť a povedal, že na ňu „sere“. Potom sa začala s dcérou učiť ona, hlavne biológiu a nemčinu, z ktorých predmetov potom začala nosiť aj dobré známky. S matkou ale P. mala problémy, preto išla do školy a chcela pre ňu doučovanie. V škole ju odmietli, preto si musela sama nájsť niekoho na doučovanie. Dôvodom týchto problémov bol aj zdravotný stav dcéry, ktorá má mentálnu retardáciu a preto je pomalšia. Navyše jej v škole za to sa aj vysmievali, šikanovali ju. Stalo sa, že prišla domov s modrinami, lebo ju zbil spolužiak. Tieto veci riešila osobne, ale školu ani učiteľov jej problémy nezaujímali. Keď dcéra zo školy neprišla domov, ale išla ku starým rodičom sa jej to nepáčilo, lebo starí rodičia ju napchávali so sladkosťami a s jedlom, ktoré by P. mala obmedziť. Okrem toho jej všetko dovoľovali, babka malú nahovárala, aby ju - ako matku neposlúchala. Učila ju klamať, aby jej nepovedala, kde bola. Stalo sa, že jej zatajili, že P. je u nich, ona volala aj policajtom, lebo mala o malú strach. Stalo sa, že aj ona zvýšila na dcéru hlas, ale ona má hlas už taký, za čo nemôže, ale vždy P. chcela len dobré. Nikdy ju nebila ani rukami, ani hrncami, neťahala za vlasy, ani jej vulgárne, ani inak nenadávala. Stalo sa, že jej dala iba po zadku, keď bola drzá a nechcela povedať, kde bola. Nechcela ju nechať celé dni sedieť pri počítači alebo telke a keď ju neposlúchla, vypla jej poisťky. Potom keď s P. pohovorila, bola poslušná. K lekárovi s ňou chodila ona, lebo manžel nemal trpezlivosť. Keď už z roboty bola vyčerpaná, zvykla ich sprevádzať pani Y.. Dcéra vedela každého oklamať, kradla peniaze tak jej ako aj vlastnému bratovi. Keď bola P. daná úradom práce z nemocnice do ústavu, ona k tomu súhlas nedala, aj dcéru zobrali domov, lebo tam zostať nechcela, plakala.

Svedok P. Ď. - manžel obžalovanej vypovedal, že do roku 2003 chodil na týždňovky, potom sa zamestnal v Seredi. S manželkou chodili do práce na zmeny, preto sa málo stretávali. Problémy v rodine sa začali, keď dcéra P. začala chodiť do školy. Manželka mala na ňu veľké nároky i keď ona od narodenia je pomalá ale napriek tomu ju chcela mať takú, ako je syn Z.. Je pravdou, že manželka mala vážne zdravotné problémy (rakovinu, cukrovku), preto chcel, aby P. išla do internátnej školy, ale manželka s tým nesúhlasila. Tvrdila, že sa tak chce zbaviť dcéry. On jej pomáhal aj okolo domácnosti a keď bola chorá, všetko porobil. Medzi matkou a dcérou boli sústavné hádky, nevychádzali spolu, dcéra sa jej bála. Manželka ju nútila chodiť na doučovanie, aj keď P. nechcela, lebo už zo školy bola unavená. Keď s ňou bol on, počúvala ho, urobila všetko, čo od nej chcel a všetko bolo v poriadku. Stalo sa, že pred manželkou zastal dcéru, preto ho udrela do chrbta a dcéru obliala s kávou. Manželka nemala rada ani to, keď P. chodila k starým rodičom, s ktorými ona nemala dobrý vzťah. Podľa neho ale starí rodičia P. neovplyvňovali. Boli u nich aj policajti a riešila ich aj sociálka, kde manželka chytila nervy. Dvakrát sa manželka pokúsila o samovraždu, ale z akého dôvodu, doteraz nevie. Odkedy manželka nie je doma, je kľud a P. je takisto kľudná, keď príde z domova na víkend alebo na prázdniny domov.

Svedok T. F. - otec obžalovanej vypovedal, že ho mrzí, že dcéra obviňuje vlastnú matku. Dcéra si neželala, aby deti chodili k nim a keď prišli zo školy, už dcéra volala, aby išli domov. On nemal svedomie vnučku poslať preč, keď prišla k nim a stála pred dverami. Raz sa stalo, že zatajil, že P. je u nich, lebo prišla s plačom, že ju zbila matka. Vtedy dcéra poslala na nich policajtov. Obžalovaná keď prišla k nim, chytila sa so svojou matkou a jeho koplá do nohy. Odkedy obžalovaná nie je doma, vnuci k nim chodia, babka im pomáha a aj ako súrodenci sa správajú pekne.

Svedkyňa W. F. - matka obžalovanej na hlavnom pojednávaní nevypovedala. Z jej prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že obžalovaná od malička bola problémová, zákerná, nezvládnuteľná

a miestami až agresívna. Keď ju chytil „amok“ rozbíjala veci, bila svojich bratov a napadla aj ju. Potom sa vydala a narodili sa jej dve deti. Dcéru P. doslova týrala, bila ju rukami, remeňom, varechou, čo mala po ruke. Neustále na ňu aj kričala, nadávala jej. Odkedy nie je doma, všetkým je omnoho lepšie, deti sú kludné. Je pravdou, že P. je v domove, podľa nej všade je jej lepšie, ako doma s mamou. Chodia za P. na návštevy a aj ona ich navštevuje keď je doma na víkend alebo prázdniny. Je spokojná, milá a snaživá.

Svedkyňa U.. X. U. vypovedala, že P. je jej pacientkou od 10. alebo 11. mesiacov veku. Matka sa o ňu riadne starala, pravidelne chodila na preventívne prehliadky, očkovania a nikdy nezbadala na malej stopy psychického alebo fyzického násillia. Ťažkosti sa objavili, keď P. začala chodiť do školy. Bola prváčkou, bola za ňou prišla obžalovaná a hovorila o problémoch, ktoré mala s dcérou. Odporučila jej, aby P. zobrala na psychologické vyšetrenie. Potom z každej kontroly u odborníka doniesla aj správu. P. stav sa však stupňoval, preto bola odporúčaná na psychiatriu, a v roku 2008 na základe odporúčenia psychiatrom odoslaná do internátnej školy. Nakoľko sa P. nevedela adoptovať, stále plakala, bola dovezená domov a zaradená do školského procesu. P. bola aj hospitalizovaná na psychiatrii a potom daná do Detského domova v Pečeňadoch. Neskoršie sa dozvedela, že už je v sereďskom detskom domove. I naďalej je jej pacientkou a ambulanciu navštevuje v doprovode vychovávateľky z domova. Vzhľadom na jej zdravotný stav - epilepsia, organické poškodenie mozgu, jej výchova je oveľa náročnejšia, ako u ostatných detí a je potrebná aj odborná, špeciálna výchova.

Svedkyňa T. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovanú pozná už dávnejšie, bývali na jednom činžiaku, avšak jej rodinu bližšie nepozná. Keď obžalovaná mala dcéru v nemocnici, asi na psychiatrii, sa jej pýtala, či nepôjde s ňou. Takto s ňou bola dvakrát. Prvýkrát dcéra nechcela ísť k matke iba jej dala nakúpené veci a potom odišli. Druhýkrát už išla k matke, sedeli vedľa seba a sa rozprávali. Rozprávala sa aj s matkou obžalovanej, ktorá povedala, že obžalovaná svojej dcére robí zle. Videla, ako babka dala deťom nákup do ruky, keď išli do školy, ale podľa nej to nebolo žiadne sledovanie detí babkou.

Svedkyňa E. I. vypovedala, že bola kolegyňou obžalovanej a tak vedela o zdravotných problémoch jej dcéry. Keď bolo treba, vymenila si s ňou službu a bola s ňou aj v Nitre, keď obžalovaná brala dcéru na vyšetrenie. Správala sa k dcére normálne, boli na obede a aj nakúpiť. Raz brala obžalovanú aj na úrad práce s tým, že sa ich ide opýtať, prečo dcéru zobrali do domova. Keď vyšla z kancelárie, bola veľmi nahnevaná. Nikdy predtým ju takú rozčúlenú nevidela. Bola u nich, keď dcéru poslala si urobiť úlohy a tá ju hneď poslúchla. Obe deti sa jej javili ako bezproblémové.

Svedkyňa L. U. vypovedala, že obžalovanú pozná už dávnejšie a keď bola nakupovať v Kauflande, prehodili si pár slov. Vedela, že jej dcéra má psychické problémy a chodila s ňou po doktoroch. Hovorila aj to, že dcére nechcú v škole umožniť individuálny študijný plán. Do tej školy chodila aj jej dcéra, ktorá tiež bola problémová, preto vie, že na škole bola šikana, ale škola to neriešila. Keď ich stretávala obe sa správali normálne. P. bola riadne oblečená, nič zvláštne na nej nezbadala.

Svedkyňa U.. C. Y. vypovedala, že P. Ď. doučovala z matematiky keď bola šiestačka a asi ešte ako siedmačku dva mesiace. Vybavila jej to matka, asi chcela, aby mala lepšie známky. Väčšinou P. chodila na doučovanie sama, niekedy s bratom, občas s babkou a asi dvakrát s matkou. Bola nepozorná, nemala výdrž. Chodila riadne oblečená, mávala však vlasy neupravené, padali jej do očí. Podľa nej P. by patrila do osobitnej školy. Podľa nej tak P. ako aj jej matka boli trochu zaostalé. Ako to chodilo v ich rodine, vedomosť nemala.

Svedkyňa U. F. vypovedala, že je sesternicou obžalovanej. V jej prítomnosti sa nestalo, že by bila svoju dcéru. Čo sa stalo v rodine, sa dozvedela od matky obžalovanej, ktorá sa posťažovala ale nechcela, aby to ďalej hovorila, snažila sa to utuľtať. Aký bol vzťah medzi manželmi, ale deti mali pekný vzťah so starými rodičmi, i keď P. mala od matky zakázané chodiť k starým rodičom. Dňa 18.08.2013 počula z bytu obžalovanej veľký krik dieťaťa, rany s nejakým predmetom a rozhovor, ale slová nerozoznala. Bývajú od seba asi na 100 metrov a vidia si do okien. Ľudia boli v okne keď na jej adresu hovorili, že robte niečo, je to vaša rodina. Následne preto zavolala policajtov a matke obžalovanej. Tá ju poprosila, aby išla k obžalovanej, lebo tam pôjde starý otec, o ktorého sa bála, aby ho obžalovaná nenapadla. Od tej doby s ňou v žiadnom kontakte nebola. Petru občas videla, bola slušne oblečená, nebolo vidieť, že by bola zanedbaná.

Svedkyňa U. I. vypovedala, že obžalovanú pozná iba z videnia z Kauflandu, kde robila v pokladni. Dňa 18.08.2013 cez otvorené okno počula veľký krik - krik, akoby niekto veľmi bil dieťa. Bol to silný hrdelný plač a preto jej to nedalo, aby z okna nezakričala, že nebite to dieťa. Potom ostalo ticho, ale kto bil dieťa, nevidela.

Svedkyňa U.. U. M. vypovedala že pracuje na základnej škole ako špeciálny pedagóg a tak deti Ď. pozná od zápisu do 1. triedy. P. najprv dostala odklad na želanie matky, aby deti mohli spolu začať základnú školskú dochádzku. Od začiatku P. bola individuálne začlenená na základe posudku neurologičky ako „EPI“, potom aj z dôvodu porúch správania. Zaútočila na spolužiačku s vidličkou že ju zapichne, umyla si ruky v polievke a pod.. P. bola tretiačka, keď ju navštívila obžalovaná s tým, že ju dcéra naháňala s nožom. Na základe toho sa spojila s Y.. L. - psychologičkou, cez ktorú sa vybavilo P. umiestnenie do Liečebného výchovného sanatória v Kyneku. Od riaditeľky sanatória sa dozvedela, že P. sa celkom dobre adaptovala, avšak obžalovaná i napriek tomu asi po 3 týždňov ju na reverz zobrala domov. Ako piatačka sa P. zmenila, snažila sa a začala dosahovať dobré výsledky. V ďalšom ročníku ale ako šiestačkou opäť začali problémy, keď ju do školy chystala matka. Vtedy prišla s plačom, mala hysterické záchvaty a kým ju ukludnila, prešli aj 1-3 vyučovacie hodiny. P. hovorila, že matka ju dusí, škrtí, šklbala za vlasy lebo je pomalá, nestíhala veci robiť tak rýchlo ako brat. Na jej tele stopy po zraneniach nezistili, mala však hrču na hlave. Povedala, že ju udrela matka s bábikou, s ktorou sa dlho hrala. Jej záchvaty videli aj spolužiaci, ktorí to vyrozprávali doma. Ako škola bola dotazovaná zo strany rodičov detí, ako to budú riešiť. Na základe týchto skutočností, správanie matky nahlásili aj na úrad práce, kam boli predvolaní rodičia ako aj starí rodičia P.. Na úrade sa to uzavrelo, že v rodine sa nič nedeje. Nakoniec do školy prišla P. stará matka, ktorá prosila, aby vec začali znovu šetriť, lebo na úrade museli všetci vypovedať, ako to obžalovaná chcela. Je pravdou, že obžalovaná bola v škole s tým, že jej dcéru šikanujú, ale sa to nepotvrdilo, pričom na škole bola aj kontrola zo Štátnej školskej inšpekcie ohľadne P.. S obžalovanou bola ťažká komunikácia, keď jej chceli niečo vysvetliť, skákala do reči, nepočúvala. V škole väčšinou však riešili vzťahy medzi súrodencami, ktorí na želanie matky najprv sedeli spolu, potom ich rozsadili, lebo P. pohryzla brata. Do školy pred dvomi rokmi v lete prišla P. babka, mala na sebe iba letné oblečenie a boli na nej vidieť stopy po násilí, pričom povedala, že jej to urobila obžalovaná. P. zostala naďalej ich žiačkou aj po jej umiestnení do Detského domova v Seredi. Má individuálny študijný plán, do školy chodí na 2 vyučovacie hodiny. Jej správanie sa zmenilo odkedy je jej matky vo väzbe. Začala byť samostatnejšia, aj v správaní aj v obliekaní sa zmenila, chce vyzeráť trendy. Predtým nosila so sebou bábiky, robila zle spolužiakom (natierala ich zošity exkrementami). O svojej matke sa vyjadruje ako o diablove v ľudskej koži. Povedala, že keby sa matka vrátila domov, ona do bytu nepôjde, radšej zostane v domove. U P. zvládnutie základnej školy môže byť iba s veľkým vypätím, čo ju absolútne vyčerpávalo.

Svedkyňa R. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pracuje v Detskom domove v Seredi, kde bola P. prijatá dňa 07.03.2014. Vzhľadom na jej psychický stav bola zaradená do špeciálnej skupiny pre deti s duševnými poruchami. Je spomalená, všetko jej trvá dlhšie a vyžaduje citlivý prístup. Adoptovala sa dobre a nie sú s ňou žiadne výchovné problémy. Má dobrý vzťah aj s ostatnými deťmi, aj s dievčatami zo skupiny. Je kludnejšia, spokojnejšia, lebo sa k nej pristupuje s veľkou trpezlivosťou. Navštevuje ešte základnú školu ale je od 01.09.2015 prijatá na štúdium na Odborné učilište v Mojmírovciach v odbore - príprava studených jedál. K otcovi a bratovi chodí domov na víkendy a cez prázdniny a má s nimi dobrý vzťah. Na matku má však traumatizujúce zážitky. Do rodiny sa nepýta, lebo má obavy z návratu matky.

Svedkyňa F. V.D. vypovedala, že bola s rodinou obžalovanej susedkou asi 6 rokov, avšak sa nekamarátili, nenavštevovali sa. Keď obžalovaná bola vonku s dcérou, správali sa k sebe normálne, nezbadala, že by mali nejaké konflikty. Malá bola ukecaná, bavila sa s ľuďmi. Je pravdou, že občas z chodby ich bytu bolo počuť krik keď sa išlo do školy tým aby sa ponáhľala, lebo aj ona musí ísť do roboty.

Znalkyňa U.. X. O. z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí a dospelých vypovedala, že vyšetrením u maloletej P. zistila, že jej intelekt je na dolnej úrovni populačného priemeru. Sociálna inteligencia je výrazne slabšia aká by mala byť jej veku primeraná, oslabené sú jej kognitívne funkcie - vnímanie, pozornosť, pamäť. Jej osobnosť sa vyvíja málo harmonicky resp. disharmonicky a osobnosť nesie rysy osoby výrazne emočne nestabilnej. Trpí hyperkinetickou poruchou, ktorú charakterizuje najmä výrazne oslabená funkcia pozornosti, slabá schopnosť koncentrácie. Do jej vnímania výrazne zasahuje jej nestabilná emocionalita v tom zmysle, že často tieto emócie akoby vystresovali vnemy, reaguje okamžite, impulzívne, ale nemá sklony ku konfabuláciám, ku klamstvu. S poukazom na jej slabú inteligenciu, výraznú sugestivitu a na jej prežívanie, často nesprávne vnímanie okolia, môže viesť z

jej strany k neadekvátnej alebo neprimeranej reakcii, ale nie k vedomej, účelovej snahe konfabulovať, klamať, nakoľko maloletá nato nemá osobnostné vybavenie a kapacitu. Počas vyšetrenia u maloletej zistila CAN syndróm teda syndróm týraného dieťaťa. Išlo o fyzické ako aj psychické týranie maloletej, ktoré sa prejavujú symptómami ako je výrazná emočná nestabilita, oscilácia nálad. Na jednej strane sa ľudí bojí, nedôveruje im, na strane druhej túži po láske a bezpečí, prakticky ale hladkajúcu ruku nepozná. Bola zistená aj zvýšená pohotovosť až fyzicky agresívnemu reagovaniu. Často zrkadlila aj správanie svojej matky. V záujme jej ďalšieho zdravého vývoja je vhodná intenzívna psychoterapia, pravidelná spolupráca s neurológom, špeciálnym pedagógom aj s rodinou.

Znalkyňa P. K. U. z odboru zdravotníctva, odvetia psychológia vypovedala, že vypracovala znalecký posudok po vyšetrení maloletej. Jej intelektové schopnosti sa nachádzajú v pásme subnormy, vplyvom porúch pozornosti a exekutívnych schopností intelektová kapacita je znížená až do pásma mentálnej retardácie. Jej mentálna úroveň je znížená, v situáciách, ak sa chce vyhnúť trestu, či naopak, chce dosiahnuť pozornosť, môžu sa objaviť tendencie k fabulovaniu, skresľovaniu informácií, ale to nemožno hodnotiť ako sklon ku klamstvu, ale ako nezrelosť a infantilnosť osobnosti. Tak ako sa k nej správajú, tak sa aj ona správa voči svojmu okoliu. U maloletej je možné hovoriť o syndróme týraného dieťaťa - fyzické tresty, znevažovanie, vyhrážky, nerešpektovanie obmedzení a potrieb dieťaťa. Výpoveď maloletej P. je možné hodnotiť ako vierohodnú v špecifickej rovine. Vo všeobecnej rovine bola mierne znížená, ale na základe toho nie je možné konštatovať neschopnosť popísať udalosti, zážitky tak, ako ich prežila. Dieťa bude potrebovať dlhodobú psychoterapeutickú starostlivosť nato, aby sa dostala z negatívnych vzorcov správania.

Znalkyňa U. P. z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria vypovedala, že vyšetrili obžalovanú spolu s U. Š. a jej stav uzavreli ako zmiešanú poruchu osobnosti s histriónskymi a emočne impulzívnymi rysmi. Táto porucha neovplyvnila jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Ide o trvalú výbavu osoby, ktorá je schopná svoje konania prispôbiť a adaptívnejším správaním reagovať na jednotlivé situácie. Ide o stav trvalý a nie je ovplyvniteľný liečbou a jej pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Z prečítanej výpovede svedkyne maloletej P. Ď., ktorá bola zaznamenaná aj na nosiči DVD a bola prehraná na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že s mladším bratom ako aj tatinom vychádza dobre. S mamičkou je to už horšie, lebo ju bije aj kričí na ňu aj také vulgárne nadávky. Bije ju, keď nechce pratať veci, alebo len tak, pre hovadiny, maličkosti a keď ide k babke, zakáže jej počítač. Povedala aj to, že buď ja alebo ona. Raz už zobrala nôž, chcela si podrezať žily a dala nôž aj smerom k nej. Bije ju s remeňom, varechou a bila ju po hlave aj s bábikou. Raz ju obliala aj s kávou. Keď si donesie zlú známku, hovorí jej všelijaké mená, že je krava a také. Zakazuje jej, aby išla k babke, hoci je jej lepšie u babky, lebo tá ju nebije. Keď ju češe, ju to bolí, ale matke nič nehovorí, aby ju nebila. Keď príde do školy, pani učiteľka M. vie podľa jej správania, či bol doma otec alebo mama. Keď bola doma mama, príde do školy uplakaná, lebo doma bola bitka. Mamu nemá rada, radšej chce byť s otcom.

Z prečítanej výpovede svedka maloletého Z. Ď., ktorá bola zaznamenaná aj na nosiči DVD a bola prehraná na hlavnom pojednávaní vyplýva, mama k nemu sa správala dobre, ale na sestru kričala, bila ju, hlavne ráno, keď sa nechcela obliekať. Bila ju s rukou, vareškou alebo remeňom. Kričala, že je debil a zakázala jej chodiť k babke. Keď bola s nimi na úrade aj mama, povedal iné, bál sa povedať pravdu, inak by bolo zle. Odkedy mama nie je doma, je lepšie, kludnejšie.

Súd na základe vykonaného a vyhodnoteného dokazovania uznal obžalovanú vinnou zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona za použitia § 138 písm. b) Tr. zákona. Za to jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku obžalovaná podala odvolanie, na základe ktorého odvolací Krajský súd v Trnave dňa 24.09.2015 pod sp. zn. 5To/27/2015 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že rozsudok je minimálne predčasný a dokazovanie nebolo vykonané v potrebnom a náležitom rozsahu. Súd I. stupňa neohraničil skutok určením doby jeho začiatku a jeho konca a sa nezaoberal s návrhom obžalovanej na doplnenie dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhla vypočuť.

Súd v pokračovacom konaní doplnil dokazovanie výsluchom ďalších, stranami navrhnutých svedkov B. F., L. F., X.E. R., G. R., G. B., L. B., E. P., U. Ď., U. M. Š., K. B., U. C. I., U. V., B. M., L.G. V., E.

M., L. M., W. U., U. B., Y. K., K. V., E. V., U. L. T.. Nevypočul svedkyňu U. Ž., ktorá podľa lekárskej správy nie je schopná sa zúčastniť výsluchu vzhľadom na jej ochorenia, imobilitu ako aj vek, U. M., ktorej účasť mala zabezpečiť obhajoba, nakoľko súd nemal ani po opakovaných výzvach dostatok údajov na jej predvolanie Z. Y., P.N. R., U. N., nakoľko nebolo im možné doručiť predvolanie.

Svedkyňa B. F. uviedla, že ona nemá prezývku Hadica. Helena Stojková s prezývkou Hadica je niekde v Čechách.

Svedok L. F. vypovedal, že obžalovanú pozná od roku 2009, kedy ako SBS nastúpil do obchodu Kaufland. Spoznal ju ako pracovitú osobu a matku, ktorá visela na svojich deťoch. Dcéra Petra mala zdravotné problémy, ale obžalovaná jej vždy kúpila to, čo niekedy vynútila aj násilím. Keď sa jej skončila zmena, utekala vždy domov. Raz v robote ukázala reznú ranu na ruke a povedala, že s nožom ju napadla P.. Vie o tom, že obžalovaná nebola rada, keď P. išla k starým rodičom, lebo keď sa od nich vrátila, bola agresívna a sa jej vyhrážala, že aj tak ju dostanú do väzby. Ona bola ľahúňom v domácnosti aj po finančnej stránke. Je pravdou, že obžalovaná má zvláštny, zvýšený hlas a preto keď prišla do roboty, aj podľa hlasu ju spoznal. P. bola dotierna, keď sa jej niečo nepáčilo, rozhádzala si vlasy a robila svojej mame zle. Keď sa dozvedel, čo obžalovanej dávajú za vinu, zostal zhrozený, lebo obžalovaná taký prístup ku svojej dcére nemala.

Svedok X. R. vypovedal, že obžalovaná býva na prízemí vo vedľajšom vchode, pričom oni na treťom poschodí. Žiadny krik z jej bytu nepočul a jej deti chodili čisto oblečené a nič nezvyčajného na nich nezbadal. Manžel obžalovanej je tichý, nepozdraví sa, chlapec je v pohode. Dcéra pôsobila agresívne, nikdy sa neodzdravila, dupala na psa, ale obžalovanú nepočul kričať na svoje deti.

Svedkyňa G. R. vypovedala, že s obžalovanou sa poznajú asi 20 rokov. Čo bolo u nich doma, nevedela povedať, ale videla, že obžalovaná sa o svoje deti starala. Nevidela, že by sa s dcérou zle zaobchádzala. Občas sa obžalovaná sťažovala, že malá je zlá a nevie čo má s ňou robiť.

Svedkyňa G. B. - švagriná obžalovanej vypovedala, že P. je hyperaktívna, ktorá ani na desiaty krát nepočúvala, až neskoršie urobila, čo sa jej povedalo, napr. aby si sadla. Má svoj svet, ťažko veci chápe a nikdy človek nevie, ako sa zachová. Keď bola menšia a boli u nich na návšteve, zamkla sa na WC, potom nevedela otvoriť dvere a museli k nej vliezť cez okno. Dovtedy vyliala voňavky, vytlačila pasty. Mala aj nejaké zvieračko, ale pristúpila ho a so svojou nadváhou zviera zabila. Stalo sa, že jej volala obžalovaná, že obaja s manželom sú v práci a vtedy jej syn išiel k deťom obžalovanej alebo tam bola aj matka obžalovanej. Deti obžalovanej boli vždy oblečené čisto, boli najedené. Na nepriateľské správanie sa obžalovanej k P. si nepamätala.

Svedok L. B. vypovedal, že vie o chorobe P., ktorá často robila zle. Napriek tomu však nevidel, že by ju obžalovaná zbila, len na ňu nakričala keď robila zle. Aj on jej vynadal, keď napr. natlačila penu na holenie do úst. Stretávali sa raz alebo dvakrát do mesiaca.

Svedkyňa E. P. vypovedala, že obžalovanú pozná asi 7 rokov. Najprv sa stretávali s deťmi u detskej lekárky, neskoršie sa zvykla u nej zastaviť v obchode, hlavne keď išla s P. od lekárky. Obžalovanú vnímala ako matku, ktorá mala čo robiť, aby zvládla svoju dcéru. Nevidela, že by svoju dcéru týrala, bila a preto bola prekvapená, keď sa dozvedela, za čo je stíhaná. I z jej rodiny pomohla sa zamestnať v Kauflande.

Svedok U. Ď. - švager obžalovanej vypovedal, že s P. je to ťažké, nikoho neposlúchala, všetko robila po svojom. nebol svedkom, že by sa obžalovaná sa násilnícky správala k P.. O rodinných problémoch sa so svojim bratom nerozprávali.

U. M. Š. vypovedala, že obžalovaná je od roku 2005 jej pacientkou. Keď chodila do ambulancie správala sa slušne, nebola agresívna, bola veselá. Keď ale sa začala rozprávať o problémoch s deťmi tak sa rozplakala. Má záznam o ošetrení na pohotovosti, kedy bola napadnutá a udretá dcérou do hrudníka. Potom záznam o modrine na ľavom predlaktí po incidente so svojim otcom.

Svedkyňa U.. C. I. uviedla, že od roku 2009 mala P. v lekárskej starostlivosti, avšak nebola zbavená lekárskej mlčanlivosti, preto viac nevy povedala.

Svedkyňa U.. L. T. vypovedala, že Petra bola dňa 01.12.2008 prvýkrát vyšetrená vo FN v Nitre na základe žiadosti školy z dôvodu jej problematického správania sa. Ohrozovala svoje okolie, učiteľku naháňala s nožnicami. Po ukončení hospitalizácie na detskej psychiatrii jej diagnostikovali hyperkinetickú poruchu správania s mentálnou retardáciou na báze organického postihnutia centrálného nervového systému. Bola umiestnená aj do liečebno - výchovného sanatória, kde sa neadaptovala a rodičia ju zobrali domov. Situácia u P. sa zhoršovala od jari 2013, čo bolo zapríčinené aj jej vývojom. Svoje okolie veľmi vyčerpávala, ktorá na ňu už rezignovala. Bola to obžalovaná, ktorá sa snažila situáciu riešiť na svojej úrovni ale nie vždy v zhode s ich odborným doporučením. Ich doporučenie o umiestnenie P. do špeciálnej internátnej školy neakceptovala a trvala na tom, aby dcéra navštevovala riadnu školu. P. je komplikovaná osobnosť, komunikácia s ňou bola ťažká a preto jej výchova v rodine sa nezvládla. Bola negativistická, správala sa naschvál. Vtedy aj matka na ňu kričala, teda správali sa k sebe na podobnej úrovni.

Svedkyňa K. B. vypovedala, že s obžalovanou sa poznajú od roku 1983, kedy nastúpila do Pečivárne. Keď ju videla s deťmi, správala sa k nim normálne. Nevidela, že by svoju dcéru bila.

Svedkyňa U. V. vypovedala, že obžalovaná je jej bývalou susedkou. Stretávali sa v meste alebo keď išla na nákupy do Kauflandu. Prehodili si pár slov. Keď obžalovaná bola spolu s dcérou, boli v pohode.

Svedkyňa B. M. vypovedala, že s obžalovanou sa poznajú asi päť rokov. Keď prišli do Majcichova, sa pozdravili ale v jej domácnosti nebola. Deti obžalovanej chodili čističko ale mal výbušnú povahu.

Svedkyňa L. V. vypovedala, že obžalovaná sa o svoju dcéru starala riadne a svoje deti netýrала. Chodila čisto oblečená. keď sa dostávala do puberty, matku prestala poslúchať, nebrala svoje lieky a potom vyvádza, aj svojmu bratovi robila zle. Obžalovaná zavolała do ambulancie, že P. ju nožom naháňa a čo s ňou majú robiť. O P. sa rozprávali aj vtedy, keď prišla do Kauflandu a bola tam obžalovaná. Vie z rozprávania obžalovanej aj o tom, že do výchovy P. zasahovala babka, dávala jej maškrtky, ktoré ale mala zakázané. Podľa nej taký prístup babky nebol správny, čo povedala aj pani F., že P. musí predovšetkým poslúchať svoju matku.

Svedkyňa E. M. vypovedala, že obžalovanú pozná asi 4 roky, ako pracovali v Kauflande. Keď tam prišla P. a keď si niečo chcela a matka jej nechcela kúpiť, začala vyvádzať a musela to mať za každú cenu. Obžalovaná sa k dcére správala normálne. Nevidela, že by sa k nej správala zle.

Svedok L. M. vypovedal, že obžalovanú pozná ako predavačku Kauflandu. Občas ju videl s dcérou ale bližšie sa k ich správaniu nevedel čo povedať.

Svedkyňa W. U. vypovedala, že poznajú sa s obžalovanou asi 15 rokov. Zlé zaobchádzanie z jej strany k P. nevidela, občas na ňu zvýšila hlas aby sa lepšie učila, brala svoje lieky, teda chcela jej len dobre. Asi dvakrát sa stalo, že sa zamkla do bytu a obžalovaná musela volať hasičov, aby otvorili dvere a mohli sa dostať do bytu.

Svedkyňa U. B. vypovedala, že veľakrát bola svedkom v Kauflande, keď P. začala do matky sácať, vieskať keď niečo chcela. I napriek jej správaniu zo strany obžalovanej nevidela zlé zaobchádzanie. Keď stretla matku obžalovanej a povedala jej, že je predvolaná ako svedkyňa, stará pani reagovala tak, že „čo aj teba do toho tá šibnutá zatiahla“.

Svedkyňa K. V. vypovedala, že s obžalovanou bola na jednej cele v Leopoldove. Povedala, že je zavretá za týranie svojej dcéry, pričom sústavne a dookola vulgárne nadávala, že keď vyjde zabije svoju matku aj tú malú kurvu, lebo ju dali zavrieť. Keď zavolali na veliteľa, napadla spoluväzenkyňu, nechcela, aby zvonila. vydržali s ňou necelé dva týždne, potom ich preložili na inú celu. Vie, že aj iným osobám sa správala podobne, teda hrozne.

Svedkyňa E. V. vypovedala, že bola na cele spolu s obžalovanou, ktorá má agresívnu povahu a dookola rozprávala o svojom prípade. Povedala, že tú kurvu starú aj tú parchantku zabije, čo ju dostali do väzenia. Museli ich preložiť od obžalovanej na inú celu.

Podľa hodnotenia obžalovanej riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov, obžalovaná je umiestnená na oddelenie so štandardným režimom výkonu väzby. Po nástupe boli na základe jej žiadosti poskytnuté psychologické intervencie, pričom výraznejšie adaptačné problémy neboli zaznamenané. Jej správanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov nie vždy rešpektuje. V interpersonálnej komunikácii sa vyskytli časté problémy v súvislosti s vyvolávaním konfliktov medzi obvinenými, nerešpektovaním názorov iných. Komunikácia s ňou je veľakrát sťažená z dôvodu zmien nálad (plač, krik, smiech), pričom na dosiahnutie svojich požiadaviek využíva manipulatívne správanie. Doposiaľ bola štyrikrát disciplinárne potrestaná. V dvoch prípadoch za porušenie zákazu predstierania ochorenia, úmyselne si spôsobovať ujmu na zdraví, zhromažďovať, prechovávať alebo užívať lieky nepovolené alebo nepredpísané lekárom alebo ich užívať inak, ako ich povolil alebo predpísal lekár. V ďalších dvoch prípadoch porušila povinnosť zachovávať zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku. Bola jej ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „ ručné šitie obuvi“, pričom túto ponuku zatiaľ nevyužila.

Súd po takto doplnenom dokazovaní, ktoré opäť hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, mal za preukázané, že obžalovaná sa dopustila skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. V zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacie súdu došlo k ustáleniu obdobia, v ktorom sa obžalovaná dopustila protiprávneho konania. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že problémy nastali, keď maloletá P. Ď. začala navštevovať základnú školu. Nakoľko mala ročný odklad, aby podľa žiadosti obžalovanej mohla chodiť spolu so svojim bratom Z., základnú školu začali spolu navštevovať v septembri 2006. Od tej doby sa obžalovaná dopúšťala protiprávneho konania až do doby, kedy bola obmedzená jej osobná sloboda t. j. do 21.11.2013, keďže dňom 22.11.2013 bola vzatá do väzby. Obžalovaná svoje protiprávne konanie popiera s tým, že ona pre dcéru chcela len dobré. Nikdy jej ani fyzicky ani inak neublížila, chcela len, aby sa dobre učila a pekne sa správala. Chcela ešte, aby zo školy chodila rovno domov, porobila si úlohy a potom už sa mohla venovať záľubám. Túto jej obranu mal súd ale za vyvrátenú svedeckými výpoveďami, výpoveďami znalcov a listinnými dôkazmi. Samotní rodinní príslušníci obžalovanej - manžel, otec a v prípravnom konaní maloleté deti ako aj jej matka potvrdili, že voči dcére P. sa správala negatívne. Nielen fyzicky jej ubližovala - bitkami s rôznymi predmetmi (varecha, remeň, hrniec), ale aj psychicky ju obmedzovala - slovami ponižovala, zakázala jej počítač, návštevu starých rodičov. Otec obžalovanej, svedok T. F. uviedol, že obžalovaná aj jeho fyzicky napadla, kopla ho do kolena. Nezávisle od týchto svedkov ju usvedčujú aj ďalšie svedecké výpovede. Svedkyňa U. M. potvrdila, že sa jej maloletá v škole zverovala so svojimi problémami ale i svedkyňa B., ktorá sa jej venuje ako vychovávateľka v Detskom domove v Sereďi, kde sa t. č. P. nachádza. O zlom vzťahu medzi matkou a dcérou hovorila aj svedkyňa Y., ktorá bol s obžalovanou v nemocnici v Nitre, kde bola P. hospitalizovaná na detskej psychiatrii. Pri prvej návšteve sa P. nechcela stretnúť ani so svojou matkou. Obžalovaná vo vzťahu k dcére tak v škole ako aj na úrade práce sociálnych vecí a rodiny bola schopná rodinných príslušníkov ovplyvniť tak, aby nevypovedali v jej neprospech. Bola schopná použiť na dosiahnutie svojho cieľa aj fyzické násilie, čo potvrdzuje aj obsah Oznámenia a Úradných záznamov na čl. 288 - 295. Dňa 22.11.2013 fyzicky napadla kolíznu opatrovníčku na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante, kde bola privolaná aj policajná hliadka. Dňa 25.10.2013 sa dostavila na ÚPSVaR v Galante U. F., ktorá takisto potvrdila, že dňa 18.08.2013 osobne kontaktovala policajtov, nakoľko počula, ako maloletá P. kričala a plakala. Uviedla, že obžalovaná navonok sa ukazuje ako vzorná matka, ale svoju dcéru pravidelne bije. Jej vypisuje SMS správy a obviňuje ju z horšenia zdravotného stavu. O snahe obžalovanej ovplyvniť rodinných príslušníkov, aby nepotvrdili jej správanie sa voči dcére a aby nevypovedali proti nej, svedčí aj skutočnosť, že po svojom zadržaní sa snažila syna ako aj manžela ovplyvniť, aby zmenili svoje výpovede v jej prospech cestou SMS správ z mobilného telefónu, ktorý zatajila pri osobnej prehliadke pred umiestnením do cely policajného zaistenia. Mobilný telefón schovala po pošvy a vydala ho až na druhý deň zadržania (čl. 308). Prvostupňový súd po vrátení veci odvolacím súdom na nové prejednanie vypočul svedkov, vypočutie ktorých navrhla obžalovaná. Je pravdou, že títo svedkovia nepotvrdili, že by počuli nejaký krik a hádky z bytu obžalovanej. Nepotvrdili ani to, že by obžalovaná v ich prítomnosti sa voči svojej dcére správala nevhodne alebo zle, prípadne že by ju bila, týrala. Naopak, bola to práve dcéra P., ktorá sa správala agresívne, matku neposlúchala a robila si veci po svojom. Na druhej strane treba poukázať na tú skutočnosť, že obžalovanou navrhnutí svedkovia ju stretávali keď bola s dcérou iba sporadicky. Do jej domácnosti nechodili a nevedeli sa bližšie vyjadriť ani k jej rodinnému životu. Čo sa odohralo doma medzi obžalovanou a dcérou P., svedkovia nemohli potvrdiť ani vierohodne vyvrátiť. K tým skutočnostiam sa mohli vyjadriť rodinní príslušníci, ktorí boli s ňou každý

deň. Každý deň bola maloletá P. so svojou matkou i keď občas pár hodín trávila u svojich starých rodičov. Neobstojí preto tvrdenie, že zo spisového materiálu absolútne jasne vyplýva, že maloletá niekedy v styku s obžalovanou ani nebola, pretože bola napr. u svojich starých rodičov. Podľa znalcov - psychiatrov U.. Y. Š. R. U.. U. P. u obžalovanej po psychiatrickom vyšetrení diagnostikovali zmiešanú poruchu osobnosti s histriónskymi a emočne instabilnými impulzívnymi rysmi. Jedná sa o kvantitatívne zmenené určité rysy osobnosti, ktoré vlastne určujú, ako sa jedinec dokáže adaptovať na sociálne prostredie. V klinickom obraze dominuje afektívna instabilita, plochá emotivita, impulzivita, nízka frustračná tolerancia a maladaptabilita. Obžalovaná i napriek vyššie uvedeným osobnostným rysom netrpela v kritickom období duševnou poruchou ani chorobou, ktoré by ovplyvnili jej ovládacie a rozpoznávacie schopnosti. Obžalovaná bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Galante od 13.02. do 24.02.2012 pre intoxikáciu medikamentami. Stav obžalovanej bol uzavretý ako akútna stresová reakcia u emočne labilnej osobnosti diagnostikovaná vážnej duševnej poruchy. O povahových vlastnostiach obžalovanej svedčí aj jej Hodnotenie riaditeľom ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, podľa ktorého jej správanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni. Komunikácia s ňou je veľakrát sťažená z dôvodu zmien nálad a na dosiahnutie svojich požiadaviek využíva manipulatívne správanie. Túto skutočnosť potvrdili aj svedkyne V., s ktorými obžalovaná bola určitú dobu na cele počas výkonu väzby. I keď obžalovaná vyjadrila nesúhlas s hodnotením riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a ktoré označila ako nepravdivé, súd jeho obsah nespochybnuje. Čo sa týka výpovede maloletej P. ako svedkyne, znalkyne U.. X. O. a P. K. U. konštatujú, že jej intelektové schopnosti sú podpriemerné s nízkou mentálnou úrovňou, na ktoré má vplyv aj organické poškodenie centrálného nervového systému a mozgu. Má ťažkosti samostatne vykonávať bežné veci napr. obliekanie, hygienické návyky, manipulácia s predmetmi, pri ktorých robí veľa chýb, čo sa navonok javí ako nešikovnosť, spomalenosť. Nároky bežného života i školy sú pre ňu v dôsledku poškodenia centrálného nervového systému a osobnosti nadlimitné a vedú k zvýšenému stresu a poruchám správania. Jej emocionalita je nestabilná, emócie sa bez korekcie priamo prejavujú v správaní a imitačným učením si osvojila výrazne agresívne správanie, ktoré u nej často vedie k uspokojeniu a dosiahnutiu cieľa, tak ako to videla u svojej matky, ktorá agresívny prístup realizovala na nej niekoľko rokov. Dlhoročné vystavenie psychickému tlaku a bezmocností z prežívaných situácií viedlo k zafixovaniu jej neadaptívneho správania. Nemala kde sa naučiť primeranému ľudskému kontaktu, nezažila pocit dôvery, bezpečia a ochrany. Je vysoko pravdepodobné, že matka neakceptovala postihnutie svojej dcéry a otec bol pasívny v prístupe k rodinnej situácii. Neprimerané výchovné postupy zo strany matky ako fyzické tresty, vyhrážky, znevažovanie, nerešpektovanie potrieb a obmedzení maloletej, dlhodobo u nej spôsobovali psychické utrpenie a zníženú kvalitu života. Napriek týmto vplyvom ale nezistili u maloletej sklon ku konfabuláciám, teda jej výpoveď hodnotili ako vierohodnú. Okrem toho konštatovali u maloletej P. syndróm týraného dieťaťa.

K zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona sa dopustil páchateľ, ktorý týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu stresu a spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Súd na základe vyššie uvedených dôkazov konanie obžalovanej kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zákona za použitia § 138 písm. b) Tr. zákona. Obžalovaná, ktorá sama trpí zmiešanou poruchou osobnosti s histriónskymi a emočne instabilnými impulzívnymi rysmi nebola schopná prijať psychický stav svojej dcéry, ktorú kritizovala, ponižovala, mala na ňu prehnané nároky v otázke školských výkonov. Neustále od nej chcela, aby sa učila ako jej brat Z. a porovnávala ju s ním. Znemožňovala jej návštevy starých rodičov, prípadne za návštevy ju trestala. Tieto konania obžalovanej voči svojej dcére naplňujú znaky psychického týrania, ktoré zahŕňa také správanie osôb, ktoré nepriaznivo pôsobí na psychický, citový vývoj a správanie dieťaťa. Došlo zo strany obžalovanej aj fyzickým útokom na dcéru, keď ju bila buď rukou, alebo s predmetmi, ktoré jej prišli pod ruku. Obžalovaná sa nesprávala tak ku svojej dcére, ako jej bolo odbornými lekármi doporučené, ale podľa vlastného uváženia a na podobnej úrovni, ako sa k nej správala dcéra. Je pravdou, že obžalovaná predložila súdu list od dcéry P., ktorá je píše do väzby, ale súd pritom poukazuje na tú skutočnosť, že citová väzba medzi matkou a dieťaťom sa vytvára už pred narodením. Toto puto zostáva aj v prípade, že dieťa bolo týrané a všetky udalosti po dlhšom čase sa javia v lepšom svetle.

Pri uložení trestu súd prihliadol tak na poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr. zákona) ako aj na priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr. zákona). Za poľahčujúcu okolnosť hodnotil jej doterajšiu beztrestnosť, priťažujúcu

okolnosť nezistil a preto ich pomer hodnotil podľa § 38 ods. 3/ Tr. zákona. V danom prípade na jej prevýchovu s prihliadnutím na povahu spáchanej trestnej činnosti považoval za primeraný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pri dolnej hranici trestnej sadzby (základná trestná sadzba je trest odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov). Pre výkon ktorého trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže doposiaľ vo výkone trestu nebola. Takto uložený trest je podľa názoru súdu spĺňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a svoj prevýchovný účel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Krajský súd v Trnave cestou podpísaného súdu.